

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 8 listopada 2007 r. — Deffaa przeciwko Komisji

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2007 r. — Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-125/06) ⁽¹⁾

(Sprawa F-103/07)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zmiana regulaminu pracowniczego — Przeniesienie — Stanowisko dyrektora generalnego — Zaszeregowanie — Artykuł 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Artykuł 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Artykuł 44 akapit drugi regulaminu pracowniczego — Artykuł 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Dodatek za zarządzanie)

(2007/C 315/88)

Język postępowania: francuski

(2007/C 315/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Walter Deffaa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Komisji z dnia 12 stycznia 2006 r. awansującej skarżącego na stanowisko dyrektora generalnego w zakresie, w jakim dokonuje ona jego zaszeregowania do grupy A*15 stopień 4 ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2004 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006 r., str. 32.

Strony

Strona skarżąca: Radu Duta (Luksemburg, Luksemburg) [przedstawiciel: F. Krieg, avocat]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- odesłanie sprawy do rozpatrzenia przez właściwy organ;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze skarżący kwestionuje odrzucenie jego kandydatury na stanowisko referendarza w gabinecie sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich. Odrzucenie miało miejsce w drodze okólnika z dnia 24 stycznia 2007 r., chociaż sam sędzia był wcześniej żywo zainteresowany kandydaturą skarżącego.

Skarżący podnosi po pierwsze nieważność decyzji o oddaleniu jego zażalenia. Było ono rozpatrywane przez „komisję Sądu Pierwszej Instancji właściwą w zakresie rozpatrywania zażaleń”, której skład nie odpowiada wymogom rzetelnego procesu, zdefiniowanego w art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Członkowie Sądu zasiadający w tej komisji nie mogą zachować całkowitej bezstronności przy orzekaniu w sprawach dotyczących jednego z ich kolegów.

Po drugie skarżący podnosi, że był dyskryminowany. Sędzia, w którego gabinecie miał być zatrudniony nie skorzystał w racjonalny sposób ze swej swobody uznania.

Wreszcie skarżący uważa, że w każdym razie zaskarżone decyzje naruszyły zasady ogólne przejrzystości, dobrej wiary i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

**Skarga wniesiona w dniu 8 października 2007 r. —
Daskalakis przeciwko Komisji**

(Sprawa F-107/07)

(2007/C 315/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Constantin Daskalakis (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: S. A. Pappas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 28 czerwca 2007 r. w zakresie, w jakim decyzja ta nie przyznaje skarżącemu dodatku wyrównawczego przewidzianego w art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego na okres dłuższy niż rok;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący urzędnikiem powołanym tymczasowo na stanowisko szefa wydziału, kwestionuje decyzję, w której Komisja, dokonując obliczenia jego wynagrodzenia odmówiła wzięcia pod uwagę dodatku wyrównawczego, który został mu przyznany jako szefowi wydziału ad interim, w oparciu o uzasadnienie, że zgodnie z art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego dodatek ten może zostać przyznany tylko na okres jednego roku, nawet jeśli skarżący zajmował stanowisko szefa wydziału po upływie tego okresu.

Skarżący argumentuje, że przedział czasowy określony w przywoływanym przepisie dotyczy jedynie okresu tymczasowego zajmowania stanowiska i nie ma wpływu na odpowiadające mu wynagrodzenie, jeżeli tymczasowe objęcie stanowiska zostaje przedłużone ponad okres jednego roku. Zdaniem skarżącego, jeśli administracja nie była w stanie obsadzić wakuującego stanowiska w ciągu roku to nie może powoływać się na własną nieskuteczność względem urzędnika, który zajmuje to stanowisko ad interim przez dłuższy okres.

Ponadto skarżący podnosi naruszenie obowiązku uwzględnienia dobra urzędnika i zasady dobrej administracji. Jego zdaniem

Komisja powinna była wziąć pod uwagę nie tylko interes służby, ale również urzędnika, którego sprawa dotyczy.

Pomocniczo skarżący podkreśla, że został powołany na stanowisko szefa wydziału ad interim, ponieważ bezwzględnie obowiązujący plan mobilności zobowiązywał osobę zajmującą to stanowisko do przeniesienia się na inne. Z tego względu skarżący twierdzi, że sytuacja ta powinna być objęta zakresem akapitu drugiego przepisu art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego, zgodnie z którym okres tymczasowego objęcia stanowiska jest ograniczony do jednego roku, z wyjątkiem przypadków gdy bezpośrednim lub pośrednim celem tego objęcia jest zastąpienie urzędnika oddelegowanego na inne stanowisko w interesie służby.

**Skarga wniesiona w dniu 16 października 2007 r. —
Doumas przeciwko Komisji**

(Sprawa F-112/07)

(2007/C 315/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Georgios Doumas (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego z dnia 24 listopada 2006 r.;
- zobowiązanie Komisji do wypłaty na rzecz skarżącego wynagrodzenia, które powinien był otrzymać począwszy od dnia 1 listopada 2003 r. do dnia 16 września 2007 r., dnia swojego rzeczywistego powrotu do służby, tytułem naprawienia poniesionych przez niego szkód,
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego, z zastrzeżeniem podwyższenia lub obniżenia kwoty w trakcie postępowania w niniejszej instancji, kwoty 200 000 EUR tytułem naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego w postaci opóźnienia kariery i utraty szansy rozwoju kariery (awans, stopień, system emerytalny ...) oraz tytułem naprawienia krzywd doznanych przez skarżącego, w szczególności pogorszenia jego stanu zdrowia ze względu na stan niepewności dotyczący rozwoju jego kariery, w którym skarżący znajduje się od ponad trzech lat w konsekwencji błędów popełnionych przez organ powołujący;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.